

תת"ע 7842/10/17 - מדינת ישראל נגד אגבבה נאור

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 7842-10-17 מדינת ישראל נ' אגבבה נאור

לפני כבוד השופט שרת קריספין

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד גוחשטיין
המבקשת:

נגד

המשיב:
אגבבה נאור
ע"י ב"כ עו"ד שור

החלטה

בפני בקשה לתיקון פרוטוקול, על פי סעיף 137 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב- 1982 (להלן - החסד"פ).

בדיוון שהתקיים בפני ביום 17.12.27, לא התרתי לב"כ המבקשת, לפרוטוקול, הצהרות הנוגעות להשבחת הרכב בו נהג המשיב, במועד העבירה.

אצין, כי נתתי כבר, בתיק אחר, החלטה, לפיה הצהרות מעין אלה אינן רלוונטיות להליך המתנהל בבית המשפט וכן, הבעתית את תמייתתי על כך שמשטרת ישראל בחרה, במקום לנאל הлик אפקטיבי ועניני, של תפיסת כל' רכב שלא אוחסנו, על אף שניתנה כנגדם החלטה בדבר השבatha מינהלית, לשלוות את בא' כוחה להציג הצהרות סתמיות ומיותרות בבית המשפט, בהליך שאינו נוגע כלל להליך ההשבatha והאחסון.

אין כל מקום להצהרות כאלה בפרוטוקול בית המשפט, שכן, אין רלוונטיות לדיוון כאמור סדר הדין הפלילי, הפרוטוקול ישקף את "כל הנאמר והתרחש בו והגיעו למשפט" - ראה סעיף 134 לחסד"פ.

בספרו "על סדר הדין בפליליים" חלק שני, עמוד 1123, אמר כבוד הש' קדמי ז"ל:

"**נדרש שופט לרשום בפרוטוקול דברים "شنשמעו" באולם במהלך הדיון.** לרבות דברים שנאמרו על ידו - יהיה הכלל שבו ינקוט בעניין זה כדלקמן: השופט אינו "לביר של פרקליט" ואינו חייב לרשום בפרוטוקול כל דבר הנאמר מפיו עד או של פרקליט מלא במלה ואם הוא נדרש לרשום דבר "ישקול אם יש טעם ענייני לדרישה...".

במקרה שבנדון, אין כל טעם הענייני לסוגיה של השבתת הרכב, בשלב בו נמצא הדיון, שאינו הליך מקדמי הדן בהשbeta עצמה או שלב של טיעונים לעונש, אז, יכולה המבוקשת לעתור להשbeta של הרכב, לתקופה של 120 ים, במסגרת עתירתה לעונש.

לא הובא בפני כל טעם ענייני, המצדיק בזבוז זמן היקר של בית המשפט בהצהרות לא רלוונטיות, כתחליף לעשייה ממשית בודאי, שאין כל הצדקה לבזבוז זמן של בית המשפט, בהגשת בקשות מסווג זה.

לא ברור לי מדוע המבוקשת אינה פועלת באופן נחוש, לתפיסת כי הרכב שלא אוחסנו ולהשbetaם, שכן כל המידע והאמצעים עומדים לרשותה ודקולם הצהרות לפרוטוקול, אנו מקדם כלל את הנושא החשוב של השbetaת כל הרכב של נהגים עבריים.

עם זאת, נוכח החשיבות הרבה שמייחסת המבוקשת להצהרותיה, הרי שאייתר לבקשתה, תוך שאני מחיבת את המבוקשת בהוצאות לטובהו אוצר המדינה, בסך של 600 ל"נ, נוכח בזבוז זמן של בית המשפט בעיסוק בעניינים מיוחדים, שלו הייתה המבוקשת מטפלת בהם כהלכה, לא יהי צורך להביאם לפתחו של בית המשפט.

.1.2.18. ההוצאות תשולם עד ליום

כל עתירה דומה בעתיד, בין אם בפרוטוקול ובין אם בבקשת מאוחרת, תבאה להטלה הוצאות בשיעור דומה.

ניתנה היום, י"ג בטבת תשע"ח, 31 דצמבר 2017, בהעדך
הצדדים.